

Nr 63.

Godkänd av första kammaren den 15 mars 1918.

Godkänd av andra kammaren den 16 mars 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner rörande vissa understöd, avsedda att utgå av telegrafverkets medel.

(Bankoutskottets utlåtanden nr 20 och 26.)

Till Konungen..

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 6, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 14 januari 1918, föreslagit riksdagen medgiva, dels att envar av växelstationsföreståndarna Maria Charlotta Almberg, Anna Lundblad och Anna Tisell, förra växelstationsföreståndaren Hedda Carlson, lokaltelefonisten Jenny Norberg och förra städerskan Märta Söderlund må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigats eller kommer att entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av, Almberg 500 kronor, Lundblad 700 kronor, Tisell 450 kronor, Carlson- 800 kronor, Norberg 600 kronor och Söderlund 400 kronor, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket;

dels ock att förre arbetsledaren vid telegrafverket August Boströms änka Josefina Boström må från och med den 1 november 1917 under sin återstående livstid, så länge hon lever ogift, av telegrafverkets medel uppbära ett årligt understöd till belopp av 488 kronor, att likaledes ut-

betalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

I sammanhang härmed har riksdagen till behandling förehåft en inom riksdagen väckt motion, vari hemställts, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 6 i övrigt, måtte bestämma växelstationsförestånderskan Maria Charlotta Alnbergs pension till 600 kronor.

Riksdagen har icke funnit något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts proposition, såvitt den avser pensioner åt Anna Lundblad, Anna Tisell, Hedda Carlson, Jenny Norberg, Märta Söderlund och änkan Boström.

Beträffande framställningen om understöd åt Maria Charlotta Alnberg har telegrafstyrelsen ifrågasatt ett belopp av 700 kronor och har statskontoret därvid erinrat, att hon uppburit en avlöning av 800 kronor med skyldighet att vidkännas vissa kostnader samt att, då med hänsyn härtill lönen i verkligheten icke uppgått till sistnämnda belopp, hon i pension skulle erhålla mera än hon för sitt arbete åtnjutit under tjänsten. Statskontoret har därför funnit sig böra stanna vid ett belopp av 500 kronor, vilket även upptagits av Eders Kungl. Maj:t.

Såsom departementschefen erinrar, har Alnberg uppenbarligen varit synnerligen lågt avlönad under hela sin tjänstetid. Det har därför synts riksdagen vara med billighet överensstämmande, att hon efter en tjänstetid av nära 31 år och med en levnadsålder av inemot 65 år erhåller en något högre pension än statskontoret på angivna grunder föreslagit; och har riksdagen därvid ansett det av motionären ifrågasatta beloppet eller 600 kronor vara skäligt.

Riksdagen har alltså, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning samt med bifall till den i ämnet väckta motionen, medgivit, *dels* att envar av växelstationsföreståndarna Maria Charlotta Alnberg, Anna Lundblad och Anna Tisell, förra växelstationsföreståndaren Hedda Carlson, lokaltelefonisten Jenny Norberg och förra städerskan Märta Söderlund må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigats eller kommer att entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av, Alnberg sexhundra kronor, Lundblad sjuhundra kronor, Tisell fyrahundra femtio kronor, Carlson åttahundra kronor, Norberg sexhundra kronor och Söderlund fyrahundra kronor, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket;

dels ock att förre arbetsledaren vid telegrafverket August Boströms änka Josefina Boström må från och med den 1 november 1917 under sin återstående livstid, så länge hon lever ogift, av telegrafverkets medel

uppbära ett årligt understöd till belopp av fyrahundraåttioåtta kronor, att likaledes utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Eders Kungl. Maj:t har vidare i en till riksdagen avlåten proposition, nr 84, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 12 februari 1918, föreslagit riksdagen medgiva, att linjearbetaren vid telegrafverket Erik Gustaf Lindgrens barn Elsa Maria Birgitta, Ester Viola Margareta och Rut Ines Anna Wilhelmina må av telegrafverkets medel åtnjuta årliga understöd av 75 kronor vardera, att utgå från och med ingången av år 1918 till och med det kvartal, varunder respektive understödstagare uppnått 18 års ålder.

I likhet med departementschefen anser riksdagen skäl icke föreligga för beredande åt änkan Lindgren av något understöd av statsmedel såsom bidrag till hennes uppehälle. Vad däremot angår hennes tre minderåriga barn, synes det vara med billighet överensstämmande, att staten lämnar något bidrag till deras uppfostran. Enligt vad departementschefen erinrar, skulle, därest Lindgren, vilken haft samma anställning som hos telegrafverket anställda ordinarie reparatörer, såsom sådan tjänsteman varit uppförd på ordinarie stat, enligt gällande pensionsbestämmelser till vart och ett av barnen hava utgått såsom understöd s. k. pupilltillägg till belopp av 97 kronor 60 öre. Berörda belopp, vederbörligen avrundat uppåt, har riksdagen för sin del ansett i förevarande fall vara skäligt.

Riksdagen har alltså, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning, medgivit, att vart och ett av linjearbetaren vid telegrafverket Erik Gustaf Lindgrens barn Elsa Maria Birgitta, Ester Viola Margareta och Rut Ines Anna Wilhelmina må av telegrafverkets medel åtnjuta årliga understöd av etthundra kronor, att utgå från och med ingången av år 1918 till och med det kvartal, varunder respektive understödstagare uppnått 18 års ålder.

Stockholm den 16 mars 1918.

Med undersåtlig vördnad.